

ad 2) Det har vist sig, at den nuværende arbejdsformidling har været ude af stand til at løse opgaverne på en for de arbejdssøgende forsvarlig måde. Der findes utallige eksempler på, at arbejdsformidlingen på grund af ukendskab til forholdene inden for et fag har foretaget formidling, der afgørende stred mod såvel arbejder- som arbejdsgiverinteresse. Ved at etablere et tæt samarbejde med de faglige organisationer ville en stor del af disse fejltagelser kunne undgås, og man ville samtidig have løst en del af det førnævnte problem med de tyndt befolkede egne. Der er næppe tvivl om, at det nuværende system ved sin manglende menneskelighed virker som producent af sociale klienter på grund af de mange tilpasningsvanskeligheder, de arbejdssøgende bliver kastet ud i.

ad 3) Forslaget søger at sikre en virkelig koordination af de sociale tilbud. Dette kan efter forslagsstillernes opfattelse kun ske ved, at det anvisende personale har et overblik over hele den relevante lovgivning. Bestemmelsen i den gældende lovs § 65 ses ikke at have medført en samlet og planlagt social indsats til hjælp for de arbejdssøgende.

ad 4) Forslaget sigter til en ordening i stil med de „baggrundsteams“, der er oprettet til støtte for familievejledningen. Når de ønskes stillet til rådighed af amtsrådet, er det for at åbne mulighed for en koordination med amtskommunernes og primærkommunernes øvrige sociale indsats.

ad 5) Den af regeringen foreslåede ankestyreelse betragtes som bekendt ikke som fyldestgørende af

Socialistisk Folkeparti, men selv en overføring af det nuværende klagesystem i arbejdsformidlingen til den uafhængige ankestyreelse vil betyde store forbedringer. Den demokratisering af arbejdsformidlingen, som forslaget tilsigter, vil først kunne opnås fuldt ud, dersom alle arbejdssøgende er direkte og grundigt informeret om ankemulighederne.

ad 6) Forslaget taler for sig selv, men det bør dog tilføjes, at også de bestemmelser, forslaget peger på, må forhandles grundigt med de berørte organisationer før den endelige udformning.

ad 7) I de tilfælde, hvor en arbejdsgiver nægter at ansætte en arbejdssøgende af irrelevante grunde, eller, hvor årsagen er, at arbejdsgiveren har sikret sig arbejdskraft på anden måde, må det anses for rimeligt, at bøderne ikke bliver mindre end fuld løn til den afviste arbejder i den tid, det tager ham at opnå andet arbejde. I gentagelsestilfælde må anvisningen kunne nægte at betjene den pågældende arbejdsgiver i kortere eller længere tid, alt efter forseelsens grovhed.

ad 8) Forslaget er medtaget for at hindre, at arbejdsformidlingen for at lette en arbejdsløshedssituation af kortere varighed „deporterer“ arbejdere, som måske efter en ændring af den overordnede planlægning ville kunne opnå arbejde på hjemstedet. Med forslagets bestemmelse om fuld erstatning søges draget en parallel til grundlovens bestemmelse om ekspropriation, der ligeledes kun kan ske, når almenvellet kræver det og mod fuld erstatning.